Arad An. VII Nr. 271 15 Ian. 1939.

4 pagini 2 LEI

25 Bani Posta

De-Vol

2.Biblioteca PALATUL CULTURAL Arad

REVISTĂ LITERARĂ
reportaj - satiră - umor
Inregistrată Tribunalul Arad, Secția III Nr. 22|-38

Director: SIMION MICLEA

Redacția și Administrația ARAD Str. Alexandri 5.

ABONAMENTE: In oraș: 250 lei anual. In județ: 120 lei anual, 500 lei pt. intreprinderile mijlocii 1000 lei anual pt. marile intreprinderi

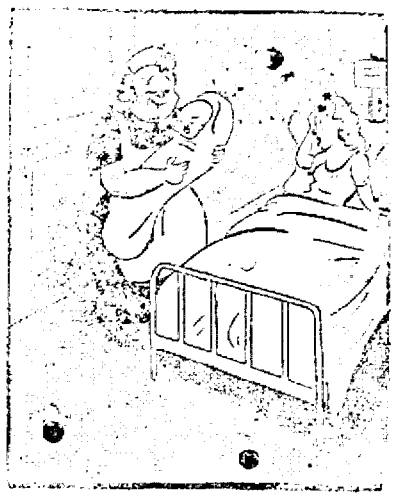

— Cum?... Va să zică n'am avut apendicită?

HABEMUS... SECTIONEM!...

— Cine după ce umblă aceia căpătă — Cum se transformă mâncarea dela mână până la gură — Cine pot și cine nu pot fi ziariști — — Aspecte inedite dela adunarea ziariștilor —

— Lucruri văzute și auzite de RADU BALTAG —

Ziariștii din Arad au secție!.. Secție au voit, secție au acum. Cu o deosebire însă: secția nu e cum au vrut-o ei, ci cum a vrut o I. B. Martin și cu membrii redacției dumisale și cu alții ce pomeniți vor fi mai jos spre veșnică aducere aminte!...

•

Scuze!...

Ziariștii, indeobște nu scriu despre necazurile durerile și revendicările lor. De aceia, cerem scuze cititorilor, dacă azi consacrăm o mare parte din acest admirabil „Bravo!" unor chestiuni profesionale. Credem însă că e necesar, nu pentru safisfacerea unor ambiții personale, ci pentru a clarifica o situație din care scrisul românesc al Aradului să iasă cu prestigiul sporit și cu o autoritate mai mare decât cea de până aci, — autoritate pe care unii au cam șifonat o în anumite plimbări făcute cu anumiți indivizi!...

.. De aceia, — scuze!

*

Preambulul...

In Noembrie, cu câteva zile inainte de adunarea de constituire in breaslă a ziariștilor din ținutul Timiș, arădanii au hotărât să se'nscrie și'n acelaș timp să ceară înființarea unei secții la Arad. Și s'au inscris vreo 21 arădani in bloc, fiind primiți, parte in ședința de comitet, parte chiar de către adunarea generală!...

... Inainte și după Crăciun, consfătuiri în vederea constituirii secției. Un grup dela inceput și pentru a fi „pace'n cer și pe pământ bună voire printre oameni" au propus președinția secției lui I. B.(?) Martin. Tot în aceste consfătuiri s'a fost stabilit ca numărul membrilor comitetului de conducere să fie 9: șase români și trei minoritari, iar în comisia de cenzori, doui minoritari și un român. Acord și'nțelegere pe toată linia...

*

Dar...

Minoritarii n'au voit să accepte această proporție și Duminică la o altă consfătuire ținută în redacția „Știrea", I. B. Martin a pus din nou chestiunea proporționalității:

— Dacă ungurii nu vor, atunci în extremis acceptăm proporția de 5 și 4... ce zci Miclea?

— Cred c'ar fi mai bine să amânăm adunarea de constituire, dar dacă nu se poate, eu ce pot face?

— Va să zică ne am înțeles?... Atunci — continuă I. B. M. — să stabilim cine intră în comitet: Martin, Dabiciu, Negură, Mărculescu și Miclea... alții trebue să rămână pe din afară pentru că sunt unii mai profesioniști decât ei...

— De acord cu persoanele, — a încheiat Miclea discuția.

... Se cere remarcat că la consfătuirea de mai sus, trebuiau să participe toți ziariștii români. Dar au participat numai: I. B Martin (Știrea), Al. Popescu-Negură, Simion Miclea, Ionel Filipaș, V. Ostoia, L. Cetățean (Știrea), Martin-iunior (Știrea). dr. V. Suciu (auzise dela un minoritar de ținerea consfătuirii, ceiace arată că cel ce și luase angajamentul s'o convoace, n'a făcut o!).

*

... Și se mai cere remarcat incă ceva: I. B. M. când a făcut lista celor cinci (Martin, Miclea, Dabiciu, Negură și Mărculescu) ce urmau să intre în comitet, a ales numai „stocul" pentru cazul „in extremis" când ungurii n'ar accepta proporția de 6 și 3, ceiace arată că nici nu urma să se mai pună această problemă, acceptându-se în bloc și cu anticipație proporția de 5:4!... Restul?... Praf în ochii mulțimii!...

*

Marți după amiazi...

In sala mică a primăriei sunt concentrați aproape toți mânuitorii de condei: români, unguri vechi și mai proaspeți, germani și evrei. I. B. M. — președinte in spe — se lasă așteptat ca o primadonă sigură de dragostea publicului. Și vine, dar nu singur, ci urmat la distanță de câteva minute și secunde de Mihăilescu-Timiș și Iancu Conciatu.

Primul, Mihăilescu-Timiș este repede „băgat in mașină" pe chestia omisiunii unor ziariști români din tabloul trimis lui I. B. M. odată cu incredințarea scrisă — cea verbală nu i valabilă! Răspunsurile nu sunt prea clare și sunt intrerupte de intrarea in sală a lui Iancu Conciatu...

Nedumerire... Cine l-a chemat și pentru ce?

Unul mai rău își dă cu părerea (sinceră!):

— L-a chemat Martin ca să fie sigur de alegere:..

... Si non e vero!...

*

După deschiderea ședinței...
Salutările de rigoare...
Vuia interpelează:

— De ce și cum au rămas Suciu Viorel, Petre Selegean, Tiberiu Faur, Petre Pascu, Ion Pogana, etc. din listă când ei au fost acceptați ca membri în breaslă de către insăși adunarea generală de constituire a breaslei?

Mihăilescu-Timiș răspunde:

— Nu a fost omis nimeni, dar comitetul ne-având suficiente informațiuni privitor la faptul dacă cei amintiți sunt intr'adevăr profesioniști, i a pus in suspensiune și din momentul ce vor dovedi că sunt într'adevăr profesioniști, își reiau locul în rândul membrilor breslei!...

... Față de cele susținute de Mihăilescu-Timiș, amintim aci că legea breslelor și statutele ei arată că adunarea generală e suverană in ce privește înscrierea membrilor. Deci ea-i alege și le acordă dreptul de vot și numai ea — adunarea generală — este factorul care poate revoca dreptul de vot și calitatea de membru a cuiva... Or, după câte a spus Mihăilescu-Timiș suspendarea ziariștilor arădani arătați mai sus, s'a făcut numai de către comitet și prin urmare ea este fără valoare... și abuzivă ca și oprirea lor dela vot!...

*

... Față cu suspendarea ziariștilor români arătați mai sus. in rândurile ziariștilor minoritari găsim și altfel de profesioniști.. Astfel: Endrödy Kálmán este administrator sau șef de atelier la „Hirlap", Kulcsár Kálmán, popă catolic și minorit, proaspăt detașat la Arad, Maior Bela și Kovács György, proprietari ai tipografiei și ziarului „Hirlap"; dr. Multas Ienö, avocat cu o clientelă insemnată; dr. Stauber Ianos, proprietar — prin moștenire — a tipografiei și ziarului „Aradi Közlöny" și alții...

Sunt mai profesioniști aceștia decât Suciu Viorel, Selegean Petru, Tiberiu Faur, etc. etc. văduviți de votul, garantat prin Constituție?

*

Cerbicia timișorenilor și a lui I. B. M., nu poate fi înfrântă și Vuia pornește iar:

— Adunarea n'a fost legal convocată... N'are ordine de zi!... Nu sunt statute... S'o amânăm, să îndeplinim toate formalitățile și s'o ținem peste 8–10 zile!...

... In acest sens prezintă și o propunere scrisă și semnată de 8 ziariști români, dar biroul n'o i a in considerare, ci d. I. B. M. grăbit pe cât îl ajutau puterile, se grăbește.

— Să procedăm la vot!

Intervine Vuia și Miclea:

— Domnilor, nu urmărim nici un interes personal, de aceia vă rugăm propuneți o listă, pe care o vreți dvs. ca adunarea s'o voteze prin aclamație!...

I. B. M. nu vrea. I. B. M. nu se vrea ales prin aclamație!...

El nu vrea să fie ales prin aclamație. Pentru el numai votul secret există.

Grupul ziariștilor români, independenți, declară că se obține dela vot...

*

Se suspendă ședința și atunci ese pisica din sac:

I. B. M. distribue, strigând după alfabet pe fiecare, un buletin de vot pe care scria: președinte, vicepreședinte, secretar, membrii in comitet, cenzori. In dreptul fiecărei funcțiuni, loc gol pentru inscrierea celui ales... Faptul e contrar legii breslelor: se prevede alegerea comitetului și nu a funcțiunilor...

... Și'ndată ce minoritarii au ajuns in posesiunea buletinelor de vot, de prin buzunarele lor au inceput să apare niște bilețele bătute la mașină pe cari se scria: președinte I. B. Martin, vicepreședinte Iakob Geza (p'ăsta voia I. B. M. să l mănânce inainte cu câteva săptămâni... Probabil că l-a ales vecepreședinte ca să-l poată mânca mai repede!); secretar Ion Pogana; casier I. D. Dabiciu. Membri: Al. Popescu-Negură, Dimitrie Marculescu, Nicolaus Bitto și dr. Multas Ienö și Mandel T.

Cenzori: Ionel Filipaș, Remus Gorgan și Vörös Ernö...

... Biletele aceste arată trădarea: Una s'a hotărât Duminică in redacția „Știrea" a lui *Ibeme* și alta s'a făcut Marți la adunare...

N'avem noi nimic de zis, dar dacă-i trădare, apoi să știe toată lumea!...

(Continuare la pag. IV-a)

Ne mai văzut de eftin
Preţuri fixe extrem de scăzute
la MUZSAY
magazin de modă bărbătească
(vis-a-vis de Teatrul Orăşenesc)

Nădlac

— Casina „Plugarul" a dat in localul lui Guga un banchet coriştilor. Preşedintele a lipsit. Printre felurile de vin servite, s'a putut vedea: „Vinul petrol" şi „Vinul Oţet" specialităţi rare.

— Părintele Cismaş, a fost invitat să-şi incue podul, se vede insă c'a uitat — Este rugat să intrebe fetele că ce s'a auzit zuruind Vineri noaptea inainte de anul nou in grădina sa, iar D. Gubariu ce a măsurat Sâmbătă diminiaţa pela ora 7.

— Vede Domnul, aşa zic Năzaritenii! Vedem şi noi maistore. Pătroi că din când in când iţi muţi sculele din căuăcie la Sosa lui bacea Flore — Asta nu i nimic, dar ce mai cauţi şi prin mormintele nazaricuşilor?

Şepreuş

De anul nou, copii cuminţi au primit următoarele felicitări:

— *Dşoarei „Pita" Arad.* Sincere felicitări, pentru invenţia unui briceag de bărbierit şi a unui motor care să producă destule calorii, pentru ca să desgheţe pe cei ce te inconjoară. Felicitarea se termină aşa: „Iţi doresc regăsirea genţii miraculoase, ce (sunt informat) ai pierdut-o".

Scrisoarea s'a intors inapoi cu următoarele rânduri, scrise de o mână ce denotă falsitate:

„Adresanta plecată în voiagiu", Iuăn

— *Clubului „nopţi pierdute;* „Petrecere frumoasă, la masa de biliard. Nu uitaţi pe mamiţii şi pe taţiţii căci şi ei sunt copii buni.

„La mulţi ani" (Teodor).

Buteni

Unui ungur — Kuratzina — dela noi, umblându i gura pe... necură ţite, a primit celace i se cuvenea. Atât insă n'a fost deajuns, ci pentru ca tebloul să fie complect, intelectualii români din Buteni au făcut un memoriu pe care l au înaintat Consiliului de Răsboi dela Timişoara, cerând punerea in libertate şi achitarea lui Kuratzina, pe motiv că.. nu-i în toate minţile!

Că intelectualii din Buteni se pricep la toate — cum se pricep e alta socoteală! — Dar ca să fie specialişti şi'n materie de nebuni, asta n'o credeam!

Ne miră numai că'n astfel de imprejurări mai poate trăi şi-un doctor printre ei!

Le cunoaşte..

— *Doamna:* Să nu-l desfac decât in seara zilei onomastice?

— *Boy-ul:* Da!... Dar dacă-mi daţi un pol, vă spun ce conţine pachetul!

Surprize

— Tu nu trebue să te uiţi, pentru că nu-i nici o afacere să primeşti calul dacă-l şti de mai nainte!

Hălmagiu

Se povesteşte pe la noi, că un burlac de pe aici, a invitat intr'o seară la el la masă pe doi dintre prietenii săi. Şi aceştia s'au şi dus. Pe burlacul din poveste l au găsit acasă, dar când au intrat parcă i s'a intunecat lumina ochilor. Nici unul n'a dat importanţă acestui lucru. Şi stau ei o vreme de vorbă, dar de mâncare nici poveste. Şi 'ntr'un târziu, burlacul se adresează unuia din cei doi:

— Tu să te duci acasă că n'am lingură cu ce să mânânci...

Omul a plecat. Burlacul s'a adresat celui de-al doilea prieten:

— Şi tu poţi să te cam duci acasă că nu ţi dau mâncare... Aici e casa mea şi eu sunt tare şi mare!

... Hălmăgenii se'ntreabă dacă a făcut lucrul acesta din prostie sau ca să-i păcălească pe cei doui prieteni ai săi?

Bârsa

Baronul a promis — de Anul nou — un tren „special" ca să plece la concursul mondial şi selectiv de patinaj, ce se ţine la Paris in vederea Olimpiadei...

Chişineu-criş

— A fost un bal cu cabaret, in seara de Anul nou. Program vast, frumos şi distractiv, incât toată lumea — inclusiv fetele — şi a petrecut de minune...

Numai un lucru a fost rău făcut: nu s'a aranjat nici o bătaie astfel că nu s'a recoltat nici un cap spart!...

D. Dr. Octavian Lupaş
şi-a deschis birou advocaţial
in ARAD Str. I. Meţianu No. 2

Gurahonţ

— Omul care de curând şi-a făcut apariţia pe aici prin Gurahonţ face pe controlorul, ba se laudă şi spune, cui vrea să l creadă, că e logodit cu fata unui administrator financiar etc. Felicitările noastre tinere.. dar atunci cum rămâne cu logodna proiectată de anul nou?

— Un vânător din Gurahonţ, era cât p'aci să fie pieptănat la birtu' lu' „Pătru" pentru o „mândră"...

Pecica

— Fu bal la noi... Dar, ca balul să fie complect, actorii nu şi au invăţat rolurile, iar sufleurul sufla aşa de tare incât s'auzea şi 'n fundul sălii...

— Pentru ca balul să fie complect, s'a ales şi o regină a balului... Dar cum se'ntâmplă totdeauna, nici acum n'a fost aleasă aceia care s'a voit... Şi-acum plânge!... Are noroc insă că nu plânge numai singură: mai plâng şi altele cari au rămas pe din afară... Nu numai dela postul de regină a balului ci şi din alte părţi!..

Răspuns

— Cine era femeia aia nostimă cu care te plimbai ieri? Nevastă sau soră?

— (incurcat): Scuză-mă te rog, dar nu m'am gândit s'o intreb...

La un regiment de cavalerie

— Daţi vă jos de pe cai! ordonă căpitanul.

Toţi ostaşii descălecară numaidecât, numai un ţigan sta ţanţoş in şea.

— Tu de ce nu te dai jos, ţigane?

— Păi, să trăiţi don' căpitan, dumneavoastră aţi spus să ne dăm jos de pe cai, dar vezi că eu sunt călare pe o iapă.

Vizitaţi
Croitoria bucureşteană
la
„COSTICĂ"
ARAD, Str. Consistorului 43.
(peste drum de Episcopie)

Şeful

— Eu lucrez aproape de două zeci de ani sub acelaş şef.

— Eu de douăzeci şi cinci.

— Cum aşa? Abia ai schimbat postul.

— Se bate săptămâna viitoare nunta mea de argint.

Socoteală

Suzy, care n'are decât douăzeci de ani, vrea să se mărite cu un babalâc de şaptezeci şi cinci.

O prietena o intreba:

— Al inebunit? toată viaţa ta vrei să trăeşti cu hodorogul ăsta?

— A mea? zâmbeşte Suzy. Nu A lui!

Cine decide!

— Eu şi Angela am convenit încă dela căsătorie că în chestiunile de mare importanţă să decid eu şi în cele de importanţă mai mică să decidă ea.

— Ei bine acum eşti insurat de cinci ani. Cum se prezintă lucrurile?

— Până acum nu s'au ivit chestiuni de mare importanţă.

Acum înţelege

— Mă tot miram eu de ce în Aradul ăsta sunt atâţia incăpăţânaţi...

— De ce?

— Păi dacă în 1938 numărul catârilor a crescut dela 154, câţi erau în 1937 la 654 în 1938, cum vrei să nu fie incăpăţânare?

Literatura - fravoiană.

Anului 1939

Anul se schimbă
Dar soarta, va fi mereu aceea,
Te minte, îţi surâde,
Te 'nşeală ca femeea.

Degeaba noui iluzii,
Speranţe, amintiri,
Căci toate-s desiluzii
Şi triste amăgiri.

La ce atâtea vise
Speranţelor din datini
Când sfârşitul fiecărui an
Aduce numai lacrimi

Dar tu an nou ce ai sosit
In pragul dimineţii,
Să fii în toate strălucit
Să dai farmec vieţii.

I. V.

Gura copiilor

In ţărâna de pe marginea rigolei trotuerului şedea o ceată de copii Unul dintre ei prinde să spună:

— Eu am o soră.

Altul ripostează;

— Şi eu am un frate.

— Eu am trei surori şi doi fraţi, intervine un alt piciu.

— Şi eu am o mamă.

— Eu am doi bunici.

— Eu am un unchiu.

— Eu am un tată.

Deodată se aude o voce piţigăiată, vocea micului Moriţică, care până atunci tăcuse:

— Proştilor, nici unul dintre voi nu se poate măsura cu mine de oarece eu am cinci taţi, acasă pe rând!...

Instrucţiuni

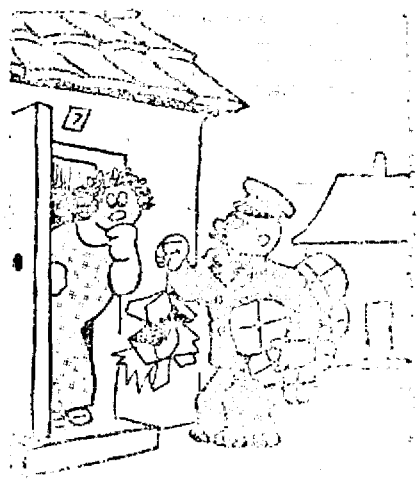

— ...Şi pe pachet scrie că nu trebue să fie desfăcut decât numai de cine il primeşte!

D'ăla.. necopt!

Cei ce păcătuesc jucând rummy (adică pe româneşte... römi!) precum şi cei cari chibiţează, ştiu că sunt patru culori: roşu, galben, albastru şi negru. Bine'nţeles, că fiecăreia din aceste culori i s'a mai acordat câte o numire, mult sau mai puţin peiorativă, după natura şi felul celor ce-l joacă... şi după cum se va vedea mai jos.

Astfel, intr'un grup de jucători unde ce-l mai... somnoros — şi deci mai puţin atent — era un cunoscut fabricant de poezii, se găsea şi unul rău de gură. Acesta, la un moment dat, „31" cu un 10 de galben. Partenerul somnoros, trezit de somnoleţă, intrebă.

— Ce-ai dat?

— Zece d'aia ce la tine incă nu-i coaptă, — veni răspunsul neaşteptat.

Tripticul „Dacia"
creator de limbă?

— Comentarii şi lămuriri pe marginea cazului Kerpel —

Anunţul librăriei Kerpel, cules de pe o carte de vinuri a „tipticului" — în întreprinderi şi conducere — „Dacia" şi comentat de noi în reportajul săptămânei trecute, a avut darul să suscite şi să ducă la descoperirea unor fapte, din cari se vede că nu întotdeauna ponoasele păcatului le poartă cel ce-l face. Se mai întâmplă că-l poartă şi alţii, lucruri de aceste mai văzându-se. Ceiace însă n'am mai pomenit nici noi şi nici alţii — de cât rareori — e ca cel vinovat să-şi recunoască vina şi păcatul...

Astfel după apariţia numărului trecut al „*Bravo!*" am fost informaţi că *nu* librăria Kerpel şi mai cu seamă *nu* d. Kerpel — pe care de altfel nici nu-l amestecasem în ciorbă — poartă vina că pe coperta cărţii de vinuri a tripticului „Dacia" a apărut acea reclamă atât de pocit şi scandalos scrisă în româneşte şi pe care am publicat o în numărul trecut. Ponosul şi păcatul aparţine acelei reclame, — care prin limba oribilă în care e scrisă constitue o insultă la adresa românismului şi o compromitere a firmei în numele căreia a fost făcută — aparţine nici mai mult, nici mai puţin decât ***unui oarecare domn*** Ernest Vetlényi, *care ne-a trimis, de altfel şi o lungă scrisoare, pe o hârtie cu „en tét-ul" tripticului „Dacia"*.

De dragul adevărului şi pentru că nu avem cu nime nimic în această afacere, că reclama aia pocită am publicat o comentat-o numai din dorinţa de a îndrepta o stare, ce ar trebui îndreptată şi însăşi bunul simţ, redăm în rezumat scrisoarea acelui domn Vetlényi care are să fie un fel de nu ştiu ce în slujba tripticului „Dacia" şi a trilogiei proprietară a lo...

„Spune, prin, dar, acel domn Vetlényi în scrisoarea sa, adresată directorului nostru, că'n săptămâna dinaintea Crăciunului 1937, voind să-şi producă un modest venit pentru Anul nou, a tipărit cărţile de vin a cafenelelor „Dacia" şi „Palace", angajând pentru copertele lor şi câteva anunţuri. Printre aceste a fost şi anunţul librăriei Kerpel, a cărui text — în lipsa dlui Kerpel din librărie — a fost dat în limba maghiară. D. Vetlényi arată, apoi, în scrisoarea sa, că'n loc să dea textul unguresc unui traducător oficial, s'a rugat de un oarecare client — pe care l ştia român! — să-l traducă textul. Şi i l a tradus. Cum, — aţi văzut. D. Vetlényi nu s'a mai gândit să controleze traducerea ci a dat-o tipografiei. Aici — spune tot dumnealui — fiind săptămâna Crăciunului, era aglomeraţie de lucrări, astfel că nu s'au observat erorile grave ce le conţinea textul. După ce listele de vin au fost tipărite, celor ce-au dat anunţuri li s'a remis câte-un exemplar. Tot aşa şi librăriei Kerpel. Insă nimeni nu s'a uitat la text, astfel că enormitatea lui n'a fost remarcată de nimeni. Şi treaba asta a continuat până în noaptea de Anul nou, când am văzut noi lista de vinuri şi am transcris o în sumarul de săptămâna trecută a lui „Bravo!"

D. Vetlényi spune — şi noi îl credem, n'avem nici un motiv să facem... din contră! — căci dacă i s'ar fi atenţiunea asupra textului greşit, ar fi retras imediat din circulaţie listele şi le-ar fi înlocuit cu altele scrise corect româneşte, aşa cum a făcut după apariţia reportajului nostru.

„Prin urmare — continuă scrisoarea dlui Vetlényi — nici firma Kerpel şi nici d. Kerpel personal nu este vinovat de întreaga afacere, ci cel mult clientul care s'au angajat să-i facă traducerea, spunând că posedă perfect limba română. Din partea mea, vina constă în faptul că nu m'am adresat unui birou de traduceri, dar să mi servească de scuză aceia că şi altă dată am recurs la vreun client de-al nostru pentru a-mi traduce vreun afiş în româneşte. Tocmai aci i cauza că nu-mi amintesc cine mi-a tradus textul, dar dacă-mi voiu aminti vreodată, atunci îmi voiu lua — atât mie, cât şi limbei române şi dvs. personal — o satisfacţie răsunătoare".

Scrisoarea se încheie prin rugămintea ce d. Vetlényi ne o adresează, de a clarifica situaţia şi a scoate librăria şi pe d. Kerpel personal din întreaga afacere, vinovăţiile fiind cele arătate de dsa mai sus.

Iată că am făcut o!... Şi'ntrucât întradevăr starea de fapt, corespunde celor scrise de d. Vetlényi librăria Kerpel nu este vinovată de textul publicat pe lista de vinuri a „Daciei". Noi constatăm acest lucru. Cum se va împăca librăria Kerpel cu „Dacia" şi cu d. Vetlényi, pentru această pacoste, pe noi nu ne mai priveşte...

r. b.

Nici fiartă

Duminică a fost inaugurată la radio ora veselă — ce fel de oră o fi aia care ţine numai 15 minute, habar n'avem! — a lui I. Groner şi Maria Bogoslova. Ora, a fost un fel de ghiveci naţional „á la roumain" brodat pe gâtul mâncărilor.

O cucoană care, aşteaptase cu nerăbdare şi ascultase cu evlavie ora.. veselă a Gronerului şi a.. Blagoslovitei, a spus la încheerea orei:

— Apoi.. mâncarea asta n'a avut nici sare nici piper...

— Şi nici fiartă n'a fost complectă soţul cucoanei!

Nu e nebun

Directorul unui ospiciu, arăta unui prieten stabilimentul pe care-l conduce.

Pe când vizitează clădirea trece deodată pe lângă ei în goana mare un om care strigă cât îi ţine gura:

— Vreau s'o omor pe soacra mea!

Vizitatorul auzind aceasta îl ia pe director la braţ şi îl întreabă:

— Ia spune-mi te rog, ăsta pentru ce e închis printre nebuni?

Paltoane, blănuri şi rochii.

Cele mai **elagante** *şi mai* **noui** *modele se găsesc cu preţurile cele mai* **avantajoase**, *la firma*

MENCZER

ARAD, Palatul Fischer Eliz Membru la MERCUR

Iuăn Nojîţă scrie...

Mă apu săptămâna şie crepă nu vă putut scrie că am vrut şi io ca omu să mă gât pă când vinie ziua me cam ghingit coţi vini vrunu să mă grătul ţi dapu nu vaţi ghingit nişiunu nişi ciar Nojiţoaia la carte iam trămis amu vro doauă săptămâni on cărindariu. Dapu ge aşeia nui bai că mam îmbătat io aşe singur dapu cât am fost gi beat tăt mam putut hotără că atunşi când o mai vini vrunu gintă voiu la minie să mă roagie să scriu şieva şi ge şineva pă carte arie năcaz atunşi oi faşie binie şi ioi băga afară gin sobă gila minie şi gin cănţălăria lu domnu drector a nost inge scriu io Apu am mai vrut săm iau şi io căşiula că cu clopu alesta gi bucace o înşieput să mă cam frigă pă pcielija crierului. Dapu geaficea miam cotat io căşiula că domni alescia geaclo ginge cipărim noi Băravu nost or făcut binie şi mnio ascunso că numa gi ge aleşcea fac cu minie când mă duc paclo pă la ii. Şi amu am rămas fără căşiulă gi ghingeşci cds un boy ge aşicia gi carie am văzut odată la Micişoara. O poace că voi nu şcîţi cum îi cu boy aieşcea. Apu iacă să vă spun.

Vam fost scris io că am fost cu domnu drector a nost la Cimişoara şi ne-am dus cu liftu sus la emelet. Noa apu asta o trecut, da odată şiam ajiuns aclo în soba la domnu aşiela, io trăbit la unu ţigări şi no avut. Io iuce am vrut să mă duc să cumpăr cum cumpăram şi la domnu drector a nost când duhănea Dapu mnior spus lasă başie luoane, apasă numa pă bumbu aşiela verge capu vine giloc un boy şi aduşie iei ţigări. Mă bacei Doamnie mă gângem cum să apeşi pă on bumb şi să vină on bou Şi gata gata iera să apăs gi doauă uări că dacă vin boy atunşi să vină doi la fiel să am o părece că gi mult nam mai văzut mândreţe gi boi şi săi duc la târg la Buceni săi vând. Dapu navusăi corajie că mă întorsăi io iară cum să vină boy sus în soba gila emelet. Asta nui a bună Trebe să fie aişia şieva mişculanţie nemţască. Până una alta socoii să apăs numa odată capu văd cum îi şi dacă apăsa să vină mai doi că dară aclo ginge vin boii când apeşi pă bumb trebe să fie mai mulţi. Şi apăsai. Nu mult după aşela să băgă în sobă on prunc îmbrăcat în vânăt şi cam cătănieşce şi pă aşiela ior trămis după ţigări. Io mam uitat ca prostu şi abge atunşi văzui că la iei pă miţă scrie boy. Şi numa atunşi mam luminat io că gin boyy aieşcea să fac mulţi domni şi că geaşeia găsăşci şi pântră domni atâta proşci... Noa apu aşe stăm cu boyi.

Şi amu când vam scris o ţiră să cam faşieţi binie să nie trămiceţi abolimentu pă anu alesta că dară ne cam trebe şi noauă bani.

Al vostru
IUĂN NOJÎŢĂ

Mărunţişuri din Timişoara

— D. Ion M., funcţionar la Banca „Albina" s'a supărat foc pe prietenii săi Duţu Stepici şi S Crainic, că nu l'au aşteptat în gară atunci când sa'ntors dela Sibiu, unde a intrat în lumea celor drepţi (s'a căsătorit adică!).

Vina nu-i a prietenilor săi, ci a serviciului de pompieri care a refuzat să le pună la dispoziţie pompa „a mare", singura în măsură să tempereze „flăcăroşenia" noului însurăţel.

„ Până la procurarea acestei pompe, amicul Ionică să ia duşuri reci c'o să i treacă şi-aşa dacă nu i-a trecut altfel!..

— Cel mai fericit om din Timişoara este impiegatul Miron Mironescu, ăla ce-i delegat controlor financiar, pentrucă i s'au găsit... actele ce i-au fost furate!

(*Furate* e un fel de a zice după cum *găsite* e la fel, deoarece au fost găsite arse şi cu cenuşa împrăştiată pe Bega).

De bucurie că actele au fost găsite... arse, d. Mironică, impiegat de Finanţe, a ars o mamă de beţie şampanizată, soră cu moartea!

— Funcţionarii arădani mutaţi la rezidenţă, au rugat pe bodegarul Korány să se mute la Timişoara pentrucă-i... mai bine aici!

...Adică pentru ei e mai rău fără Korány şi pentru Korány mai bine fără ei.. Unii nu fac datorii, alţii n'au debitori!

— In numărul viitor vom publica un reportaj cu aspecte inedite din viaţa Timişorii.

Şi pe la ei!

O intreprindere, cu anumite interese prin apropierea unuia din cimitirele arădane, a decis ca de Crăciun să acorde gratificaţii fiecăreia din angajaţi. Printre beneficiarii gratificaţiilor de Crăciun a figurat şi un paznic al pomenitului cimitir.

Acesta, primind banii şi strângând mâna ce directorul intreprinderei i-a intins-o, a crezut de bine să se revanşeze, cel puţin c'o politeţă. Şi i-a zis:

— Să poftiţi domnule director general şi pe la noi la cimitir...

Bucluc radiofonic

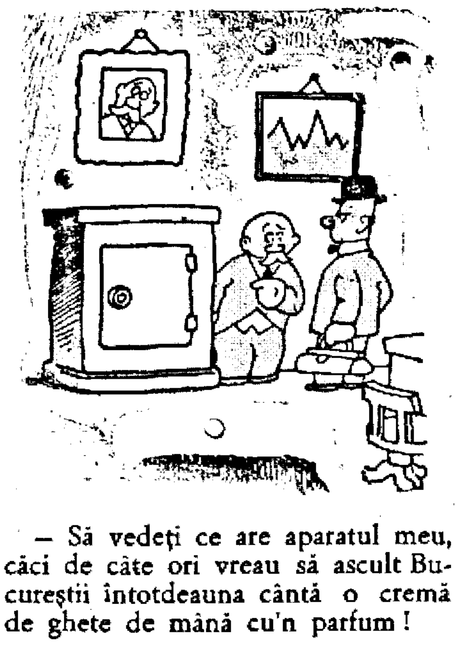

— Să vedeţi ce are aparatul meu, căci de câte ori vreau să ascult Bucureştii întotdeauna cântă o cremă de ghete de mână cu'n parfum!

După nuntă

— Ştii, Jeane — spune tânăra căsătorită, la masă — am citit astăzi că omul asimilează trei kilograme de sare pe an.

— Aşa e, drăguţo — răspunse soţul, care face sforţări disperate să mănânce supa — dar nu dintr'odată.

Colțul lui Țândărel

Ivreul... „englez“

Unul dintre refugiații politici ai regimului hitlerist s'a hotărît, — în lipsă de altceva mai bun, — să câștige o bucată de pâine „pintru el și Jessică dila el“, mijlocind traficuri de arme pentru spaniolii roșii.

Tocmai când se întoarcea, după un târg bun, pe un vapor englez, ca simplu particular cu buzunarul doldora, o bombă desprinsă dintr'un avion ce trecea pe deasupra, a găurit vasul stricând și aparatele de comunicare, în așa fel încât pieirea pasagerilor era sigură.

Panică mare. Toată lumea țipă, aleargă, plânge, etc. Doar contrabandistul nostru sta trântit într'un fotoliu rămas intact și fumează, imperturbabil, o țigare de foi de cea mai bună calitate.

Surprins de atâta calm un călător întreabă încludat:

— Bine, domnule, păi dumneta ce stai așa nepasător?

— Da dice, mă rog să nu stau?

— Cum dice omule, nu vezi că se scufundă vaporul?

— Ei și ce: e vaporul meu?...

„Joseph“

Omul meu de serviciu Joseph e deștept nevoie mare. Dacă secretarul de redacție nu mi-ar fi impus să scriu „atâtea“ rînduri, vi l-aș descrie amănunțit. E delicios. Îmi rezerv această plăcere pentru altădată. Acum, doar două probe de istețime:

— Ioseph, îi zic eu, du-te acolo și acolo, de unde ai să-mi aduci atâția și atâția bani.

Ioseph pleacă legănându-se și clipind din ochii lui veșnic mirați de ceva.

Intre timp o chemare telefonică mă obligă să încui ușa și să plec undeva unde m'am simțit atât de bine încât nu m'am întors decât târziu.

Cum aprind bacul, văd pe masă un bilet:

Joseph, de frică să nu-mi fure cineva — care ar fi intrat cine știe cum în cameră — banii, i-a ascuns într'un sertar, sub niște cărți și ca, totuși eu să-i găsesc, mi-a lăsat pe birou, la loc vizibil, biletul în care îmi lămurea această desinvoltură a inteligenții lui.

(Să nu mi-l cereți că nu vi-l dau nici... în fotografie).

□

Joseph îmi cam știe de frică pentrucă-l cam iau peste picior câteodată. Și-i știe de respect și unei cucoane care vine, în chestii ce nu vă privesc, pe la mine.

Intr'o zi cucoana vine trasă de un cățel de gâtul căreia era atârnată printr'o curea elegantă. Și cățelul are năravuri proaste: se urcă prin pat, latră, îl arde de joacă tocmai în momentele cele mai nepotrivite ș. a. m. d.

— Joseph, ia scoate javra afară! Da' Joseph, constiu că e vorba de câinele cucoanei, un câine boeresc, îl ia cu binișorul.

— Bodri,... fă bine și vin' afară... Bodri s'a uitat la el cu ochii larg deschiși, a clătinat din cap și a ieșit cu prestanță.

(Nu încercați să aflați pe al cui câine îl chiamă Bodri, Ar fi oboseală zădarnică, pentrucă nu-i numele lui adevărat. E un... pseudonim).

Habemus... Sectionem!...

(Urmare din pag. I-a)

... Și a inceput votarea. Tot după alfabet.

Când își aude numele, Miclea spune:

— N'am pe cine vota, deoarece nu s'a propus nici o listă!...

*

Dintre români au votat:

I. B. Martin, Al, Popescu Negură, Dimitrie Mărculescu, Ionel Filipaș, Ion Pogana, I. Martin-iunior, L. Cetățean. Restul s'au abținut...

*

Comitetul a fost ales: I. B. Martin, Iakab Geza. Ion Pogana, I. Dabiciu, D. Mărculescu, Al. Negură, N. Bitto, Dr. Multas Jenő și Mandel Tiberiu. Cenzori: Ionel Filipaș, Remus Gorgan și Vörös Ernő.

*

Observați vă rog, că dintre 7 români ce au votat și dintre cari patru sunt membri în redacția „Știrea“, cinci sunt în comitet!... Deci comitetul secției Arad, reprezintă numai voința alor doui ziariști români: a lui I. Martin-iunior și Ladislau Cetățean... Căci ceilalți s'au votat singuri!... Ce autoritate are acest comitet, când chiar un membru al său — d. I. Dabiciu — s'a obținut dela vot, - se vede cale de o poștă!...

*

Pentru respectarea adevărului arătăm că dintre români n'au votat: Tiberiu Vuia, Ioachim Dabiciu, Simion Miclea, Dr. Suciu Viorel, Petre Selegean, Tiberiu Faur, Ion P. Crivăț, Gheorghe Moțiu, Gheorghe Crișan, Remus Gorgan, Gheorghe Tolan...

Ca să se știe!

*

După despuierea scrutinului, felicitări. I. B. M. a și chemat pe membri aleși să constitue comitetul. Se grăbea omul din toate puterile s'ajungă președinte uns al secției Arad, ca să plece'n această calitate la București pentru calmarea nervilor ce'ncepuseră să l cam părăsească in timpul adunării...

*

... Printre picături ar mai fi ceva de spus, dar aparatele noastre de recepție n'au fost atât de bine puse la punct pentru a prinde șoaptele cu cari, din când in când gratifica Iancu Conciatu pe câte unul mai recalcitrant!...

Păcat!... Poate întărind „placa“ vom reuși să auzim ce-a grăit Iancu Conciatu!...

*

... Și-așa și au primit ziariștii arădani secția ce și-au dorit o!... Bună, rea cum o fi, acum să aibe grijă de de ea să nu cumva să râvnească cineva la ea și să le o fure'n vre o noapte 'ntunecoasă, c'ar fi păcat!... Mare păcat!... Unde... mai găsesc ei așa ceva!...

Radu Baltag

„Pentru idee“ *)

In așa zisul cuvânt de salut pe care tam-nesam, d. președinte de breasla Iancu Conciatu s'a străduit să i țină Marți la Arad, dsa a accentuat — poate. prea mult — că vrea să lupte pentru idee, iar d. Mihăilescu-Timiș a subliniat de repetate ori, că vorbește cinstit (ca și când cineva s'ar fi îndoit de asta!).

Acum, o expunere de fapte:

La constituirea breslei pe ținut au fost primiți și înscriși în registrul de membri și o seamă de mânuitori de condei din Arad. Mai târziu, câțiva au fost puși în situație de provizorat pentru a proba că sunt profesioniști, arătând că sunt salarizați.

Aceste dovezi nu le-au fost cerute dela început tuturor și nici cei scoși la „suspensie“ n'au fost înștiințați oficios despre ceeace au de făcut.

Și-apoi, ne întrebăm, ce fac ziariștii cari, pentru moment șomează? Și ne mai întrebăm dacă toți cei cari n'au fost puși în situația de provizorat sunt profesioniști, nu sută la sută, ci măcar 40 la sută? Și dacă toți aceștia au făcut dovada că sunt salarizați de vreo gazetă?

In ce fel au făcut-o? Cu recipisa după plata impozitului pe salar?

Și mai sunt și alte întrebări de pus, ca de pildă: ce caută patronii de ziar în breslele cari au tocmai rostul de a reprezenta interesele angajaților față de ei? — Dar trec peste ele.

Mă ocup de această chestiune fiindcă și eu sunt invitat — adică ar trebui să fiu, dar n'am fost — să-mi dovedesc profesionalismul.

Pentruce? Iată ce presupun:

Intre cei ce au tratat cu conducerea breslei la Timișoara în vederea înființării secțiunii arădane, a fost și d. Martin care are un dinte împotriva mea de când mi-a propus să-i reprezint gazeta „într'un mare oraș“ și n'am primit, arătând, astfel, că nu mă simt demn să colaborez cu dsa. D. Alex. Negură care nu este cu nimic mai profesionist decât subsemnatul sau de pildă d. Viorel Suciu (tot suspendat) care-și câștigă existența la Rador, — are cu mine o socoteală veche pornită de acu-din coloanele acestui „Bravo“ și trecută pela „România“ o clipă, iar dlui Iancu Conceatu desigur că-i va fi convenit să mă suspende, la propunerea binevoitorilor mei arădani, aducându-și aminte că am lucrat la Ecoul care-l agrăișteș cu „Haurdeo Iancule“ și că am fost martor la o scenă foarte penibilă pentru dsa, în cadrul căreia a dus mâna la buzunarul din spate pentrucă directorul „Ecoului“ îl reclamase conductorului de tren că are bilet de clasa II-a deși se lăfăia într'a'ntâia.

Iată dece cred eu că am fost „suspendat“ și că nici nu mi s'a cerut să-mi probez profesionalismul ca doar-doar voiu rămâne pe dinafară.

Ei bine, dacă asta le poate schimba cât de cât bătăile inimii, iată. nu mă voi scrie în breasla lor, pentrucă, am declarat-o, de altfel: sub conducerile de astăzi nu-mi convine să lupt, cu toată insignifianța mea. Mai întâi, fiindcă știu cât s'au sbătut și d. Iancu Conceatu și d. I. B. Martin să ajungă președi crezând, probabil, că o funcțiu schimbă un om sau îl ridică.

S'ar putea, desigur, să mă în tot ce-am scris aci, dar n'eș lu nici un pramidon pe chestia asi

P. Seleges

*) Publicăm acest articol al redactorului nostru, d. Petre Selegean, în care după cum accentuiază, exprimă punctul dsale personal într'o chestiune care interesează și pe alții... O singură precizare însă: cei cari au tratat cu breasla n'au fost conduși de I. B. Martin. Inițiativa a pornit dela grupul Vuia-Dabici-Miclea. Ei l-au invitat pe Martin în breasla!

Șoarecii dela „Dacia“

... Nu e vorba de acel agil sprintent șoarecl de hotel, cari devalizează — prin gaura cheii s de-a dreptul prin geam — de toa gluvaericalele pe care tu, proprieta pasager al camerei, le-ai pus, bi și... sigur, sub perna minusculă la capul patului... Nu... E vorba șoarecl propriu zișl, în carne oase, din cari, în seara de Bob tează, am văzut, un splendid exer plar, sfrăbătând eleganta sală restaurantului și ascunzându-se, în tre geam și pătura atârnată'n fa tul spre a împiedeca frigul să pă rundă'n sală!

Noroc, că șoarecele n'a fost v zut decât de o cucoană — ta de nervi — ce atâtea la o masă tovărășia scriitorului acestor rânduri și a unui distins coleg din Tim șoara, căci altfel praful s'alegea toți clienții de Vineri seara...

... Au noroc cei trei mahări de „Dacia“, că noi nu spunem nim nul că'n elegantul restaurant „D cia“ sunt șoarecl!.. Nu spune dar scriem la „Bravo!“

SPECTACOLE

Sâmbătă 14 Ianuarie: **Dragost pe note,** cu Marilena Bodesc Maximilian și Groner.

Spectacolul incepe la orele 8,15 m nute precis.

Duminică, 29 Ianuarie: **Dou duzini de trandafiri,** cu Pu Iancovescu.

Sâmbătă 4 Februarie: **Clownu** cu I. Finteșteanu.

Bilete la Casa Teatrului.

Mica publicitate

A. B. C. școală particulară, P. Iancu No. 2. Invățați limbile: e gleză, franceză, germană, român etc. precum și: contabilitate, dact lografie, stenografie. Se pregăte elevi in particular.

Vizitați frizeria modernă ȘTEFA CÂMPEANU Piața Luther. — Se viciu conștiincios și igienic.

Ceasuri și bijuterii din aur ve tabil cu prețurile cele mai eftine firma IOSIF REINER Arad. str. C lonel Pirici 3., in dosul Teatrul Comunal.

Dr. IULIETA CALOGHIRU m dic dentist Arad, Str. Lt. Aviat Sava 9. Consultații: 11—1 a. m. 3—6 d. m.

MAȘINI DE SCRIS de vânzare de imprumut, la M. SZEGFŰ Ara str. Brătianu 7. Tel. 11—44. Ateli special de reparațiuni pentru: ma șini de scris, mașini de calcula tocuri rezervoare. Depozit de hâ tie — șapirograf — indigo și toa accesoriile pentru mașinile de scri

CASA de VÂNZARE, în ca tierul Pârneava — Casa are grădină mare. Informațiuni la dministrația Bravo! — Alexandri

Administrator: Simion Budean

Tiparul Tipografiei „Diecezane“ Institut de Arte grafice, Arad.